

התובעים:

1. רוגית פלג, ת"ז [REDACTED]
2. מרב גולדשמידט, ת"ז [REDACTED]
3. ורד קופילר, ת"ז [REDACTED]
4. יוסף קליימן, ת"ז [REDACTED]
5. סלוא אבו גזאלה, ת"ז [REDACTED]
6. שירי מאיר, ת"ז [REDACTED]

ע"י ב"כ עו"ד יעקב דוידוביץ
מרח' בוגרשוב 69 תל אביב-יפו 6342909
טל': 03-6200505 ; פקס : 03-6203355

- נ ג ד -

הנתבעת:

פריגו ישראל סוכנויות בע"מ, ח.פ. 511386401
ע"י ב"כ עו"ד אילת גולמב-פנלר
ממשרד אגמון ושות', עורכי דין
מדרך אגודת הספורט הפועל 1, מלכה, ירושלים, 92149
טל': 02-5607607 ; פקס : 02-5639948

היועץ המשפטי לממשלה

ע"י ב"כ עו"ד מפרקליטות מחוז מרכז-אזרחי
מדרך מנחם בגין 154 בית קרדן 6492107, ת"ד 33260
טל': 073-3736262 ; פקס : 02-6468017

עמדה מטעם היועץ המשפטי לממשלה ל-"הסכם פשרה מתוקן"

בהתאם להודעת היועץ המשפטי לממשלה על התייצבותו להליך זה, מכוח סמכותו לפי סעיף 1 לפקודת סדרי הדין (התייצבות היועץ המשפטי לממשלה) [נוסח חדש], ובהתאם לסעיף 18(ד) לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 (להלן: **"חוק תובענות ייצוגיות"** או **"החוק"**), מוגשת עמדת היועץ המשפטי לממשלה.

היועץ המשפטי לממשלה חוזר על ה-"עמדה מטעם היועץ המשפטי לממשלה" אשר הוגשה ביום 2.8.2018, בהתייחס להסדר הפשרה (להלן: **"עמדה מטעם היועץ המשפטי לממשלה"**), אשר יפה גם בהתייחס ל- **"הסכם הפשרה המתוקן"**, בשינויים המחויבים המפורטים בעמדה זו.

עמדה זו מוגשת בהמשך לקורות תיק זה כפי שפורטו בהרחבה בעמדה מטעם היועץ המשפטי לממשלה, לפיה היועץ המשפטי לממשלה מתנגד לאישור הסדר הפשרה, מהטעמים אשר פורטו במסגרתה. להווה ידוע כי ביום 12.8.2018 הוגש **"הסכם פשרה מתוקן"** (להלן: **"הסדר הפשרה המתוקן"**) אשר שונה מהותית, במספר סוגיות מהותיות מהסדר הפשרה, שבהתייחס אליו הוגשה העמדה מטעם היועץ המשפטי לממשלה.

ביום 23.8.2018 החליט בית המשפט הנכבד בהתייחס להסדר הפשרה המתוקן כי: **"בהתאם לסעיף 19(ד)(1) לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006, ובשים לב לעמדה מטעם היועץ המשפטי לממשלה, הריני להודיע לצדדים כי נכונותי לשקול מתן אישור להסדר הפשרה מותנית בהסכמת (צ"ל- הצדדים – הערה הוספה) לביצוע התיקונים המפורטים .." (להלן: "התיקונים להסדר הפשרה המתוקן").** החלטה נוספת בעניין זה התקבלה ביום 2.9.2018.

ביום 28.8.2018 נתנו התובעים הסכמתם לתיקונים להסדר הפשרה המתוקן.

ביום 6.9.2018 נתנה הנתבעת הסכמתה לתיקונים להסדר הפשרה המתוקן.

כבר בפתח הדברים יובהר כי לעמדת היועץ המשפטי לממשלה, הסדר הפשרה המתוקן, בצירוף התיקונים להסדר הפשרה המתוקן, אינו עולה בקנה אחד עם הערכת סיכויי התובענה, כפי שאלו באו לידי ביטוי במסגרת החלטת האישור, והכל כמפורט להלן.

כפי שיפורט בעמדה זו, התנגדות היועץ המשפטי לממשלה לאישור הסדר הפשרה המתוקן, לאחר הכללת התיקונים אשר פורטו בהחלטות בית המשפט הנכבד מיום 23.8.2018 ומיום 2.9.2018, הינה בהתייחס לשני עניינים עיקריים: **האחד**, הסדר הפשרה המתוקן נעדר פיצוי בגין פגיעה באוטונומיה. במסגרת זו, העמדה סוקרת את הסוגיות הבאות: הסדר הפשרה המתוקן נעדר פיצוי ישיר לכל אחד מחברי הקבוצה בגין פגיעה באוטונומיה; סכום הפיצוי אינו מקנה סעד ותרופה ראויים לחברי הקבוצה בגין פגיעה באוטונומיה; סכום הפיצוי אינו עולה בקנה אחד עם הערכת סיכויי התובענה בהחלטת האישור, וכן במישור ההרתעתי תועלתו של הסדר הפשרה המתוקן מוגבלת אם בכלל.

השני, מנגנון הפיצוי מסורבל ומסכל אפשרות למימוש-לקבלת פיצוי וצפוי להטיל עלויות על הנפגעים. במסגרת זו, עמדת היועץ המשפטי לממשלה סוקרת את הסוגיות הבאות: אין הצדקה למינוי ועדת פיצוי, מנגנון אשר צפוי לייקר את העלות לנפגע – להטיל על הנפגעים עלויות ייצוג לפני ועדת הפיצוי; הוועדה היא מנגנון שאינו נגיש ומהווה גורם מרתיע; הרכב ועדת הפיצוי אינו מתאים לנסיבות התיק; המנגנון מסורבל, ומכביד במידה העולה על הנדרש על חברי הקבוצה; מנגנון היידוע הקבוע בהסדר הפשרה המתוקן אינו ראוי; הפיצוי מותנה בהוכחת תופעת לוואי המופיעה בדו"ח צוות הבדיקה, ללא מענה לתופעות לוואי שלא צוינו בדו"ח; המנגנון קובע השגה לפני ועדת הפיצוי – הגורם שקיבל את ההחלטה מושא הערר; והמנגנון כולל העברת מידע רפואי לוועדה. עוד במסגרת זו מפנה העמדה - למנגנון החלופי שקבע משרד הבריאות, המצורף לעמדה זו, הנותן מענה לכשלים אלה.

עיקרי הסדר הפשרה המתוקן

בתמצית יצוינו עיקרי הסדר הפשרה המתוקן. הסדר הפשרה המתוקן קובע ש"סכום התשלום" שישולם על-ידי פריגו בסך של 46,220,900 ש"ח (לא כולל גמול שכר טרחה והוצאות בסך 7,328,000 ש"ח) יחולק לשני רכיבים עיקריים:

האחד, סכום כולל שלא יעלה על 45,768,900 ש"ח, עבור פיצוי לחברי הקבוצה אשר יוכיחו במסגרת המנגנון הקבוע בהסדר כי סבלו מכאב וסבל (ר' ס' 8א) בהסדר הפשרה המתוקן) בכל אחת משלוש הקטגוריות שנקבעו, בהתאם למנגנון הפיצוי הקבוע בהסדר.

השני, סך של 452,000 ש"ח עבור עלויות הקמת ותפעול מנגנון הפיצוי (ר' ס' 8ב) בהסדר הפשרה המתוקן), הכולל ועדת פיצוי בראשות שופט בדימוס, ובדיקת הבקשה המוגשת לוועדה בצירוף מסמכים שונים.

א. הסדר הפשרה המתוקן נעדר פיצוי עבור ראש הנזק של פגיעה באוטונומיה

1. הסדר הפשרה מקים מעשה בית דין גם בגין הפגיעה באוטונומיה ללא קביעת פיצוי בגין נזק זה – בעניין זה יפנה היועץ המשפטי לממשלה לדברים אשר פורטו בעמודים 17-29 בעמדה מטעמו, שהוגשה בהתייחס להסדר הפשרה המקורי, ואלה יפים גם בהתייחס להסדר הפשרה המתוקן.

2. בהתייחס להיעדר פיצוי בגין פגיעה באוטונומיה, ציינה הנתבעת, בין היתר, בסעיף 12 ב-"תגובת הנתבעת לעמדה מטעם היועץ המשפטי לממשלה" כי: **"...התרומה שתיוותר..ניתן לייחס לכל פגיעה שיתכן וארעה, גם לחברי הקבוצה שלא סבלו מתופעות של כאב וסבל."** בדומה, טענו המבקשים בסעיף 10 ב- **"תגובת ב"כ המייצג לתגובת המדינה" כי: "תרומה זו אמורה לשקף בבירור את הפגיעה באוטונומיה..."**.
3. היועץ המשפטי לממשלה סבור כי בהעדר קביעת פיצוי, לא כל שכן פיצוי מספק, בגין פגיעה באוטונומיה, נמצא כי הסדר זה אינו מקיים את המטרה של אכיפת הדין והרתעה מפני הפרתו. יובהר, הסדר הפשרה המתוקן מקים מעשה בית דין כלפי כל חברי הקבוצה, גם בגין פגיעה באוטונומיה, על אף שאין בהסדר כל קביעה בדבר פיצוי בגין פגיעה זו. העדרה של קביעה זו בהסדר הפשרה המתוקן, פוגעת גם בתועלתו של ההסדר במישור ההרתעתי, כפי שיפורט בעמדה זו.
4. זאת ועוד, ומבלי לגרוע מכך שאין בהסדר הפשרה המתוקן קביעה בדבר פיצוי בגין פגיעה באוטונומיה, הרי שגם אם ישולם פיצוי בגין פגיעה באוטונומיה באמצעות היתרה שתיוותר, נמצא שסכום הפיצוי בהסדר הפשרה המתוקן אינו מקנה סעד ותרופה ראויים לחברי הקבוצה שנפגעו מהפרשה. כפי שיפורט בהמשך, היתרה או כפי שכונתה "התרומה שתיוותר" לא מאפשרת פיצוי לכל חברי הקבוצה, 331,191 מטופלים, בגין פגיעה באוטונומיה, וזאת אף לא ברף הנמוך של פיצוי בגין פגיעה באוטונומיה. נוכח תחולת מעשה בית דין כה רחב על כל חברי קבוצה שלא מפוצה בגין נזק זה, נמצא כי הסדר הפשרה המתוקן אינו מעניק פיצוי ראוי לנפגעים.

הסדר הפשרה המתוקן נעדר פיצוי ישיר לכל אחד מחברי הקבוצה בגין פגיעה באוטונומיה

5. על העקרון המנחה לפיו פיצוי בתובענה ייצוגית צריך להיות משולם לחברי הקבוצה הנפגעת, וכן על כך שבענייננו פיצוי ישיר לחברי הקבוצה הוא מעשי, יפנה היועץ המשפטי לממשלה לדברים אשר פורטו בעמודים 13-15 בעמדה מטעמו, שהוגשה בהתייחס להסדר הפשרה המקורי, ואלה יפים גם בהתייחס להסדר הפשרה המתוקן.
6. הסדר הפשרה המתוקן קובע סכום כולל שלא יעלה על 45,768,900 ש"ח, עבור פיצוי לחברי הקבוצה אשר יוכיחו במסגרת המנגנון הקבוע בהסדר כי סבלו מכאב וסבל (ר' ס' 8(א) בהסדר הפשרה המתוקן). עוד קובע הסדר הפשרה המתוקן כי ככל שסכום הפיצוי שיפסק על ידי ועדת הפיצוי לא יגיע לסכום הפיצוי לחברי הקבוצה, קרי ל- 45,768,900 ש"ח, **תועבר היתרה לקרן למימון תובענות ייצוגיות בהתאם לסעיף 27 לחוק (ר' ס' 56 בהסדר הפשרה המתוקן).**
7. לא נעלם מהיועץ המשפטי לממשלה השינוי הראוי מהסדר הפשרה המקורי, בדבר ביטול העברת הכספים לקופות החולים, שנקבע בהסדר הפשרה המקורי, על חשבון הפיצוי לחברי הקבוצה. כאמור, על-פי הסדר הפשרה המתוקן, לא יועבר לקופות החולים "תשלום סכום ההשקעה בתיקון העתיד" אשר עמד על סך של 5.2 מלש"ח. אולם, לנוכח הקביעה בהסדר הפשרה המתוקן בדבר העברת היתרה לקרן למימון תובענות ייצוגיות, ולא לחברי הקבוצה, נמצא כי גם הסדר הפשרה המתוקן נעדר פיצוי כספי ישיר לכל אחד מחברי הקבוצה, למעט חברי הקבוצה שיוכיחו במסגרת המנגנון כי סבלו מכאב וסבל.
8. אין להידרש להעברת הכספים, היתרה, לקרן. כידוע, הסעד הראשון במעלה במסגרת תובענה ייצוגית הוא פיצוי כספי אישי רק במקרה שבו נמצא כי פיצוי כספי לחברי הקבוצה אינו מעשי בנסיבות העניין, רשאי בית המשפט להורות על סעד אחר. למשל, העברת הכספים לקרן לפי סעיף 27א לחוק.
9. היועץ המשפטי לממשלה סבור כי יש להורות על חלוקת היתרה, ככל שתיוותר, בין חברי הקבוצה, 331,191 מטופלים, כמצוות הוראת סעיף 20(א)(3) בחוק, במסגרת אחת משתי החלופות הבאות:

• חלופה ראשונה, לפיה בית המשפט הנכבד מתבקש להורות לפי סעיף 20(א)(3) לחוק כי היתרה תתחלק בין כל חברי הקבוצה, 331,191 מטופלים, באמצעות קופות החולים, אשר ברשותן פרטי חברי הקבוצה לרבות הפרטים לביצוע התשלום לכל אחד מחברי הקבוצה, הם המטופלים-חברי קופות החולים.

• חלופה שנייה, לפיה בית המשפט הנכבד מתבקש להורות לפי סעיף 20(א)(3) לחוק כי היתרה תתחלק בין כל חברי הקבוצה, 331,191 מטופלים, באמצעות "הנאמן" או "ועדת הפיצוי" כהגדרתם בהסדר הפשרה המתוקן, אליו יועברו רשימות המטופלים הרשומים בקופות החולים אשר נטלו אלטרוקסין במועד כלשהו בתקופה שמחודש פברואר 2011 ועד לחודש נובמבר 2011.

10. היועץ המשפטי לממשלה סבור כי החלופה הראשונה הנ"ל הינה ראויה יותר, על פני החלופה השנייה, בין היתר, נוכח עמדת היועץ המשפטי לממשלה לפיה אין מקום להותיר את מנגנון הפיצוי הכולל את ועדת הפיצוי על כנו, כמפורט בעמדה זו, בצירוף העובדה שחלוקת היתרה באמצעות "הנאמן" או "ועדת הפיצוי" טומנת בחובה העברת רשימות המטופלים לגורם אחר (כלומר, "לנאמן" או "לועדת הפיצוי") בעוד רשימה זו, וכן הפרטים לביצוע התשלום כבר מצויים ברשות קופות החולים.

11. הסדר הפשרה המתוקן קובע העברת היתרה לקרן למימון תובענות ייצוגיות בהתאם לסעיף 27 לחוק (ר' ס' 56 בהסדר הפשרה המתוקן), על פני הדברים נראה כי נפלה שגגה בהסדר הפשרה המתוקן, והכוונה לקרן לניהול ולחלוקת כספים הנפסקים כסעד מכוח סעיף 20(א)(3) ו- (ג)(2) לחוק, אשר הוקמה בסעיף 27 לחוק, ולא לקרן לפי סעיף 27 לחוק. זאת משום שבהתייחס לקרן לניהול ולחלוקת כספים שנפסקו כסעד אשר הוקמה בסעיף 27 לחוק, רשאי בית המשפט בהתאם להוראות סעיף 20(א)(3) לחוק להורות על העברת היתרה לקרן זו¹.

12. ככל **ובניגוד לעמדת היועץ המשפטי לממשלה**, יותיר בית המשפט הנכבד את ההסדר בסעיף 56 בהסדר הפשרה המתוקן הקובע העברת היתרה לקרן, אזי נראה כי הדבר יבוא על פתרונו עם מתן הוראות לקרן לניהול ולחלוקת כספים שנפסקו כסעד, כהגדרתה בסעיף 27 לחוק (להלן: "**הקרן**"). הוראות לפיהן הכספים שיועברו לקרן ייועדו לתשלום בשיעור שווה לכל אחד מהמטופלים אשר נכללים ברשימות קופות החולים. עם מתן הוראות כאמור, הקרן תעביר את היתרה לקופות החולים, וקופות החולים יישלמו בשיעור שווה לכל אחד מהמטופלים שברשימות האמורות, והיתרות ככל שיוותרו יוחזרו מקופות החולים לקרן. לחילופין, הגם שחלופה זו הינה פחות ראויה - יועברו לקרן רשימות קופות החולים, קרי רשימות המטופלים אשר נטלו אלטרוקסין במועד כלשהו בתקופה שמחודש 2/2011 ועד לחודש 11/2011 (שמות המטופלים ודרכי התקשרות), והקרן תשלם בשיעור שווה לכל אחד מהמטופלים שברשימות האמורות.

סכום הפיצוי בהסדר הפשרה המתוקן אינו מקנה סעד ותרופה ראויים לחברי הקבוצה בגין פגיעה באוטונומיה

13. בית המשפט המתבקש לאשר הסדר פשרה בתובענה ייצוגית צריך לקבוע האם ההסדר הוא, כמצוות סעיף 19(א) לחוק: "**ראוי, הוגן וסביר**". לשם כך על בית המשפט להשוות בין שווי של הסדר הפשרה המוצע לבין התוצאות שהיו צפויות בהליך משפטי מלא.

14. בענייננו, מאחר שהסדר הפשרה הוגש לאישור בית המשפט לאחר אישור ניהול התובענה כייצוגית, ואף לאחר שהתקיימו שישה דיוני הוכחות והוגשו ראיות הצדדים, לרבות חוות דעת, הרי שבענייננו ביתר קלות, ניתן להעריך את סיכויי התביעה, את יתרונותיה, את מגבלותיה ואת הסעדים שהיו נפסקים לקבוצת התובעים אילו הייתה זוכה בתביעה. נוסף על כך, בענייננו אין קושי להעריך את שוויה האמיתי של הפשרה אשר הוגשה לאישור, זאת כאמור, מאחר והפשרה כוללת סעדים כספיים.

¹ בנוסף, הן בנספח 3 להסדר הפשרה המתוקן והן ב- "תגובת ב"כ המייצגת לתגובת המדינה" (ר' לדוגמא סעיפים 5 ו- 10) "ההפנייה היתה לקרן שהוקמה בסעיף 27 לחוק, ולא לקרן לפי סעיף 27 לחוק.

15. הסדר הפשרה קובע "סכום התשלום" על-ידי פריגו בסך של 46,220,900 ש"ח (לא כולל גמול שכר טרחה והוצאות בסך 7,328,000 ש"ח) (ר' ס' 9 בהסדר הפשרה המתוקן), אשר יחולק לשני רכיבים עיקריים: **האחד**, סכום כולל שלא יעלה על 45,768,900 ש"ח, לטובת פיצוי לחברי הקבוצה אשר יוכיחו במסגרת המנגנון הקבוע בהסדר כי סבלו מכאב וסבל (ר' ס' 8(א) בהסדר הפשרה המתוקן); **השני**, סך של 452,000 ש"ח עבור עלויות הקמת ותפעול מנגנון הפיצוי (ר' ס' 8(ב) בהסדר הפשרה המתוקן);
16. ביום 23.8.2018 החליט בית המשפט הנכבד כדלקמן: **"1. בהתאם לסעיף 19(ד)(1) לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006, ובשים לב לעמדה מטעם היועץ המשפטי לממשלה, הריני להודיע לצדדים כי נכונותי לשקול מתן אישור להסדר הפשרה מותנית בהסכמת לביצוע התיקונים המפורטים להלן:**
...ב. לבית המשפט תינתן סמכות להגדיל את סכומי הפיצוי שיחולקו בין חברי הקבוצה שתביעותיהם יאושרו, וזאת לאור היקף התביעות שיוגשו, ובכפוף לכך שהסכום הכולל שישולם על ידי פריגו לא יעלה על זה שנקבע בהסדר הפשרה (45,768,900 ש"ח).
ג. עלות ביצוע הסדר הפשרה תושט במלואה על פריגו, כפי שמקובל ביחס להסדרי פשרה בתובענות ייצוגיות..."
17. בנוסף, ביום 2.9.2018 החליט בית המשפט הנכבד כדלהלן: **"הכוונה בסעיף 1(ג) היא כפשוטה (הכוונה – סעיף 1(ג) בהחלטה מיום 23.8.2018 – הערה הוספה – ק.א.) – עלות מנגנון הפיצוי תושט במלואה על פריגו, כך שסכום הפיצוי שסוכם (45,768,900 ש"ח) יעמוד במלואו בוודאות לטובת פיצוי חברי הקבוצה..."**
18. כאמור, גודל הקבוצה הוא 331,191 מטופלים, ובמסגרת הבקשה נתבע סכום של 18,000 ש"ח לכל חבר קבוצה. בהחלטת האישור אושר ניהול התובענה כייצוגית נגד פריגו, בסעדים של פיצוי בגין כאב וסבל, ופגיעה באוטונומיה. מהאמור עולה כי סכום הפיצוי לחברי הקבוצה, בהתייחס לכל עילות התביעה, והסעדים הנובעים מהם, מהווה כ- 1% בלבד מסכום התובענה, וזאת למרות שהפשרה גובשה בשלב שבו ניתנה כבר החלטה שיפוטית מפורטת מנומקת, לאחר דיוני הוכחות ביחס לכלל העילות והסעדים שנתבעו.
19. בהתאם להוראות החוק (ר' סעיף 19(ג) (2) בחוק) והתקנות (ר' סעיף 12(א)(4) בתקנות) נדרש להתייחס לפער בין הסכום שחברי הקבוצה היו זכאים לו אילו בית המשפט היה מכריע בתובענה לטובתם, לבין הפיצוי בהסדר הפשרה. בחינת פער זה מעלה כי סכום הפיצוי אינו ראוי ואינו מעניק סעד הולם לחברי הקבוצה שנפגעו בגין פגיעה באוטונומיה.
20. כפי שיפורט להלן, סכומי הפיצוי אינם ראויים. הסכום הכולל המקסימאלי לפיצוי לחברי הקבוצה – 45,768,900 ש"ח, לא יספיק למתן פיצוי הן לכל חברי הקבוצה בגין פגיעה באוטונומיה, והן פיצוי לחברי הקבוצה שנגרם להם כאב וסבל. יש מקום לאפשר למטופלים לקבל פיצוי כספי הולם את הנזקים שנגרמו להם.
21. בהסדר הפשרה המתוקן נקבעו 3 קטגוריות, ר' סעיף 32 בהסדר הפשרה המתוקן, כמפורט להלן: קטגוריה 1 המזכה בפיצוי בסכום של עד 4,275 ש"ח, קטגוריה 2 המזכה בפיצוי בסכום של עד 7,600 ש"ח, וקטגוריה 3 המזכה בפיצוי בסכום של עד 9,500 ש"ח.
- ביום 23.8.2018 החליט בית המשפט הנכבד כדלקמן: **"...ב. לבית המשפט תינתן סמכות להגדיל את סכומי הפיצוי שיחולקו בין חברי הקבוצה שתביעותיהם יאושרו, וזאת לאור היקף התביעות שיוגשו, ובכפוף לכך שהסכום הכולל שישולם על ידי פריגו לא יעלה על זה שנקבע בהסדר הפשרה (45,768,900 ש"ח)."**
22. בנסיבות אלה, נוכח הסמכות שניתנה לבית המשפט להגדיל את סכומי הפיצוי, הרי שכלל ויוגדלו סכומי הפיצוי המקסימאלי, אשר נקבעו בהסדר הפשרה המתוקן, בכל אחת מהקטגוריות, ובפרט בקטגוריה 3, **ניתן יהא להעמיד סכומי פיצוי ראויים בגין כאב וסבל, זאת להבדיל מהעדר פיצוי, לא כל שכן העדר פיצוי ראוי, בגין פגיעה באוטונומיה.**

23. בהתייחס לגובה הפיצוי בגין פגיעה באוטונומיה – יפנה היועץ המשפטי לממשלה לסקירת הפרקטיקה המשפטית הנהוגה בישראל, בדבר גובה הפיצוי בגין פגיעה באוטונומיה, הימנה עולה כי סכום הפיצוי הכולל אינו יכול להוות סכום ראוי והולם לחברי הקבוצה שניזוקו בגין פגיעה באוטונומיה. סקירה אשר פורטה בעמודים 31-33 בעמדה מטעם היועץ המשפטי לממשלה, שהוגשה בהתייחס להסדר הפשרה המקורי, וזו יפה גם בהתייחס להסדר הפשרה המתוקן².
24. סכום הפיצוי בהסדר הפשרה אינו מקנה סעד ותרופה ראויים לחברי הקבוצה בגין פגיעה באוטונומיה, ולו מהטעם הפשוט, שגם בחישוב פיצוי בגין פגיעה באוטונומיה ברף הנמוך ביותר בנסיבות דנן, קרי כ- 250 ש"ח עבור כל אחד מ- 331,191 חברי הקבוצה, עולה כי סכום הפיצוי, **לא כולל פיצוי בגין כאב וסבל (על-פי שלושת הקטגוריות)**, צריך היה לעמוד לכל הפחות על 82,797,750 ש"ח $82,797,750 = 250 \times 331,191$ ש"ח (מטופלים). זאת מבלי לגרוע מכך שלעמדת היועץ המשפטי לממשלה בנסיבות פרשה זו, וכפי שעולה גם מהחלטת האישור, ומהטעמים המפורטים בעמדה זו, אין מקום להעמיד את הפיצוי בגין פגיעה באוטונומיה על הרף הנמוך כאמור.
25. הדברים ברורים: על סכום פיצוי בגובה 82,797,750 ש"ח, שהינו בחישוב על-פי הרף הנמוך, יש להוסיף סכום הפיצוי עבור כאב וסבל, על-פי הקטגוריות בצירוף סמכות בית המשפט הנכבד להגדלת סכומי הפיצוי שיחולקו בין חברי הקבוצה שתביעותיהם יאושרו, בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 23.8.2018. דהיינו, יש להגדיל את הסכום הכולל לתשלום שנקבע בהסדר הפשרה המתוקן, ולהוסיף סכום לפיצוי בגין פגיעה באוטונומיה.
26. הנה כי כן, נמצא כי בניגוד לאחת ממטרות החוק, ר' סעיף 1(3) לחוק, הסדר הפשרה אינו נותן **"סעד הולם לנפגעים מהפרת הדין"**.

סכום הפיצוי אינו עולה בקנה אחד עם הערכת סיכויי התובענה בהחלטת האישור

27. הסדר הפשרה המתוקן נעדר קביעה בדבר פיצוי בגין פגיעה באוטונומיה, כמו גם קביעה שלפיה בפיצוי בגין פגיעה באוטונומיה באמצעות "היתרה" אין כדי לסייע, נוכח העובדה שפיצוי בגין פגיעה באוטונומיה נדרש שיעמוד על לכל הפחות 82,797,750 ש"ח. נוסף על כך, הסדר הפשרה המתוקן אינו עולה בקנה אחד עם הערכת סיכויי התובענה כפי שזו התבטאה בהחלטת האישור. כאמור, הסדר הפשרה המתוקן קובע פיצוי לחברי הקבוצה, המונה 331,191 מטופלים, בסכום של 45,768,900 ש"ח.
28. בענייננו, משהתקבלה החלטה המאשרת את התובענה כייצוגית, במתכונת שבה אושרה, קרי לגבי כל הסעדים שנתבעו – הן פיצוי בגין כאב וסבל והן פגיעה באוטונומיה – הרי שבחינה כאמור, מעלה פער בלתי סביר בין הפיצוי הכספי לחברי הקבוצה על-פי הסדר הפשרה המתוקן, לבין הסעד שחברי הקבוצה היו עשויים לקבל, אילו בית המשפט היה מכריע בתובענה הייצוגית לטובת הקבוצה.
29. גיל אוריון וזיו שוורץ היטיבו לתאר במאמרם **"מנגנונים לפיקוח על מימושה של הפשרה בהליך הייצוגי"** עלי משפט ט' תשע"א, בעמוד 159, את טיבו של מנגנון הסדר הפשרה שאמור לשקף את מכלול הסיכונים והסיכויים הטמונים בניהול ההליך ולגבש הסדר שבמסגרתו כל אחד מהצדדים נותר כאשר רק חלק מתאוותו בידיו. בענייננו, לאחר שניתנה החלטה מפורטת בבקשת האישור, ברור שהסדר הפשרה המתוקן, על הסכומים

² בסעיף 147 בעמדה מטעם היועץ המשפטי לממשלה, נערכה הפנייה לפרשת פרופסיה, ת"צ 4517-09-10 **מיכאל משה נגד מרק שארפ ודוהם (ישראל – 1996) בע"מ** (פורסם בנבו, 11.3.2018). יצוין כי היועץ המשפטי לממשלה התייצב בערעור על פסק דין זה, ע"א 7854/17 ע"א 3610/18 **עומרי גינדי נגד מרק שארפ ודוהם (ישראל – 1996) בע"מ, מיכאל משה, היועץ המשפטי לממשלה והמועצה הישראלית לצרכנות**. ביום 31.7.2018 ניתן פסק דין בערעורים הנ"ל, הנותן תוקף של פסק דין להסכמות המערער והמשיבים 1-2.

הנמוכים שבו ומנגנון הפיצוי הבלתי ישיר שבו, והמכביד עד כדי סיכול אפשרות למימוש, לא משקף את מכלול הסיכונים שלהם חשופה הנתבעת.

30. נוסף על כך, כפי שצינו גיל אוריון וזיו שוורץ במאמרם האמור לעיל, בעמודים 160-161, בתובענה ייצוגית הסדר הפשרה לא נערך עם כל חברי הקבוצה, הם אינם יכולים לבחון אותו, ותפקיד הפיקוח על עצם ההסדר מוטל על בית המשפט נוכח בעיית הנציג ונוכח העובדה שהקבוצה נפקדת מההליך.

31. **במישור ההרתעתי תועלתו של הסדר הפשרה המתוקן מוגבלת אם בכלל** - על כך שהסדר הפשרה המתוקן אינו מקיים את מטרות ההרתעה, אינו נותן מענה ראוי כלפי העתיד, ואין בו כדי לספק תמריצים להתנהלות עתידית ראויה של השחקנים בשוק הטכנולוגיות הרפואיות, יפנה היועץ המשפטי לממשלה לדברים אשר פורטו בעמודים 34-36 בעמדה מטעמו, שהוגשה בהתייחס להסדר הפשרה המקורי, ואלה יפים גם בהתייחס להסדר הפשרה המתוקן.

לא נעלם מהיועץ המשפטי לממשלה השינוי לפיו פריגו תישא במלוא עלות מנגנון הפיצוי, כנהוג בהסדרי פשרה, שהינו שינוי ראוי, אך עם זאת אין בכך כדי לרפא את הכשל בהסדר הפשרה המתוקן במישור ההרתעתי.

גודל הקבוצה

32. סוגיית גודל הקבוצה היא מהותית לצורך בחינת היותו של סכום הפיצוי ראוי, אם לאו. כאמור, בשים לב לגודל הקבוצה, נמצא כי גם ביתרה, ככל שתיוותר, לאחר תשלום פיצוי לחברי הקבוצה שיוכחו במסגרת המנגנון כי סבלו מכאב וסבל, לא יהא כדי להקנות סעד ותרופה ראויים לחברי הקבוצה בגין פגיעה באוטונומיה.

33. הצדדים טענו בהתייחס לגודל הקבוצה המדויק אשר נכלל בעמדה מטעם היועץ המשפטי לממשלה. בנסיבות אלה ובשים לב לחשיבות נתון זה, יעמוד היועץ המשפטי לממשלה על דיוקם של הדברים, כמפורט להלן.

34. גודל הקבוצה ידוע, כפי שאף מאשרת פריגו ב-"בקשת רשות ערעור", בסעיף 7: **"בענייננו גודל הקבוצה משוער במידה גבוהה של דיוק, והוא כבר נקבע 'פחות או יותר' בהחלטת האישור בית המשפט קמא - כ-260,000 איש - כל ציבור נוטלי התרופה."**

35. גודלה המדויק של הקבוצה הוא 331,191 חולים, מאחר שהנתון בדבר 250,000 מטופלים נלקח מדו"ח צוות הבדיקה, בו צוין כי **"כ-250,000 מטופלים"** משתמשים בתכשירי Levothyroxine והרוב המוחלט נטל את התכשיר אלטרקסין. מלכתחילה בדו"ח צוות הבדיקה לא צוין מספר מדויק אלא הערכה **"כ-250,000"**. ויובהר, במועד הגשת הדו"ח, ביום 8.1.2012, טרם התקבלו ונבחנו במשרד הבריאות הנתונים המדויקים של המטופלים, אשר מועברים למשרד הבריאות בשגרה מקופות החולים לאחר תום שנת הדיווח. אלה התקבלו מקופות החולים ונבדקו בחודש מרץ 2012 באגף הרוקחות במשרד הבריאות. לפי דיווחי קופות החולים, אשר הועברו למשרד הבריאות בהתאם להוראות תקנות הפיקוח דיווח על צריכת תרופות, טופלו בשנת 2011 - 331,191 חולים ב-Thyroxine במינון כלשהו.

36. יוער, כי גם בשינוי התקופה (ר' דברי בית המשפט העליון ב- ב-רע"א 4192/15 כפי שעוגנו בפרוטוקול הדיון מיום 11.7.2016 בעמוד 3 שורה 10: **"...למשל אוגוסט הדבקת הנקודות על העטיפות..."**) אין כדי להביא לשינוי או לכל הפחות לשינוי מהותי בגודל הקבוצה, קרי במספר המטופלים. יובהר, מבלי לגרוע מכך שדברים אלה צוינו על-ידי בית המשפט העליון, בשלב שבו טרם הונחה מלוא היריעה, אשר פורטה בעמדה מטעם היועץ המשפטי לממשלה, הרי שבמסגרת דיון זה ציין בית המשפט העליון כי: **"אין ספק שהיה פה מהלך מטעה ורשלני מצד המבקשת"**. יתרה מזאת, נוכח העובדה שעסקינן לרוב בחולים כרוניים, ובשים לב להגמוניה הימנה נהנתה פריגו באותה תקופה (בחינת חלופה אחרת, על פני האלטרקסין, עוגנה כאמור רק בחוזר מינהל הרפואה מיום 16.10.2011), הרי שגם בשינוי התקופה, כך שתעמוד מחודש פברואר 2011 עד חודש אוגוסט

2011, במקום מחודש פברואר 2011 עד חודש נובמבר 2011, אין כדי להביא לשינוי, או לכל הפחות שינוי מהותי בגודל הקבוצה/במספר המטופלים. בין אם נמנה את מספר המטופלים החל מחודש פברואר 2011 עד לחודש נובמבר 2011, ובין אם נמנה החל מחודש פברואר 2011 עד לחודש אוגוסט 2011 - לא יהא בכך כדי לשנות את מספר המטופלים או לכל היותר שינוי מהותי.

ב. מנגנון הפיצוי מסורבל ומסכל אפשרות למימוש-לקבלת פיצוי וצפוי

להטיל עלויות על הנפגעים

37. הסדר הפשרה המתוקן כולל הקמת מנגנון אשר צפוי להטיל על הנפגעים עלויות – עלויות ייצוג לפני ועדת הפיצוי. ועדת הפיצוי צפויה לייקר את העלות לנפגע, גם אם לא על חשבון הפיצוי הכולל לקבוצה. בהסדר הפשרה נקבע מנגנון הפיצוי אשר ינוהל על ידי **ועדת הפיצוי**. לדעתו של היועץ המשפטי לממשלה, אין הצדקה למינוי ועדה: ועדה היא מנגנון אשר צפוי לייקר את העלות לנפגע, בין היתר, משום שהיא מטילה עליו את עלויות הייצוג לפני ועדת הפיצוי. לדעת היועץ המשפטי לממשלה, די בקבלת מידע/נתונים מרופא או מהרופא המטפל, ויישומו במדרג אשר קבע משרד הבריאות, כמפורט במסמך משרד הבריאות לעמדה זו.
38. ככל שבניגוד לעמדת היועץ המשפטי לממשלה, ובכלל זה למנגנון החלופי שנקבע על-ידי משרד הבריאות, בית המשפט הנכבד יותיר את מנגנון הפיצוי על כנו, הרי שבהתאם להחלטות בית המשפט הנכבד מיום 23.8.2018 ומיום 2.9.2018 עלות מנגנון הפיצוי, כמו גם עלות ביצוע הסדר הפשרה תושט במלואה על פריגו. לפיכך, ככל שתהינה למי מהמטופלים הפונים לוועדת הפיצוי, עלויות בשל הצורך לפנות לוועדת הפיצוי, לרבות ייצוג לפני ועדת הפיצוי, גם את העלויות האלו יש להשית על הנתבעת כחלק מעלויות המנגנון.
39. בנוסף, ועדת הפיצוי בראשות שופט בדימוס צפויה להקטין את שיעור המימוש, גם בהיותה גורם מרתיע, בהשוואה למצב שבו לא נדרשת ועדה כאמור אלא ניתן להסתפק בפנייה לרופאים המטפלים. הקמת ועדה כאמור, אשר בראשה שופט, להבדיל מהפניית המטופל לרופא המטפל או רופא אחר, כקבוע במנגנון שקבע משרד הבריאות, תקטין את סיכויי הפניה לקבלת פיצוי ואת המימוש של ההסדר. הוועדה היא מנגנון שאינו נגיש לקבוצה ומהווה גורם מרתיע. ככל שהחשש הוא מחוסר אחידות, נראה כי קיומה של רשימת תופעות הלוואי פותרת את הקושי, והדברים יפים בבחינת מקל וחומר בשים לב להוראות משרד הבריאות אשר עוגנו במסמך המצורף לעמדה זו.
40. זאת ועוד: הרכבה של ועדת הפיצוי אינו מתאים לנסיבות התיק. בעניין זה יפנה היועץ המשפטי לממשלה לדברים אשר פורטו בעמודים 36-37 בעמדה מטעם היועץ המשפטי לממשלה, שהוגשה בהתייחס להסדר הפשרה המקורי, ואלה יפים גם בהתייחס להסדר הפשרה המתוקן.
41. יתרה מזאת, המנגנון מסורבל, ומכביד במידה העולה על הנדרש על חברי הקבוצה. בחינת האופן בו עוצב הסדר הפשרה המתוקן מעלה כי הסדר הפשרה המתוקן מקשה באופן ממשי על האפשרות של חברי הקבוצה לקבלת פיצוי במסגרתו. הסדר הפשרה המתוקן מציב חסמים משמעותיים לפני חברי הקבוצה, כפי שפורט בעמדה מטעם היועץ המשפטי לממשלה, אשר הוגשה בהתייחס להסדר הפשרה המקורי.
42. **מנגנון היידוע הקבוע בהסדר הפשרה המתוקן**, אינו ראוי. בעניין זה יפנה היועץ המשפטי לממשלה לדברים אשר פורטו בעמוד 37 בעמדה מטעמו, שהוגשה בהתייחס להסדר הפשרה המקורי, ואלה יפים גם בהתייחס להסדר הפשרה המתוקן. יצוין ויובהר, כי ככל שבית המשפט הנכבד יותיר את מנגנון היידוע על כנו, הרי שבכוונת משרד הבריאות להנחות את קופות החולים לנקוט בפניה ישירה ויזומה של כל אחת מקופות החולים לחבריה, החולים אשר נטלו אלטרוקסין במועד כלשהו במהלך התקופה שבין חודש פברואר 2011 לבין חודש נובמבר 2011, ליידוע בדבר הסדר הפשרה המתוקן, לרבות להגשת בקשה לפיצוי.

43. הפיצוי מותנה **בהוכחת תופעות לוואי, המופיעות בדו"ח צוות הבדיקה**. בעניין זה יפנה היועץ המשפטי לממשלה לדברים אשר פורטו בסעיף 184 בעמדה מטעמו, שהוגשה בהתייחס להסדר הפשרה המקורי, ואלה יפים גם בהתייחס להסדר הפשרה המתוקן. בנוסף, יפנה היועץ המשפטי לממשלה לקביעת משרד הבריאות בעניין זה, בדבר האפשרות במסגרת ערר, לפני רופא מומחה באנדוקרינולוגיה שעיקר עיסוקו הוא בלוטת התריס, להפנות לתופעת לוואי, שלא נכללה במנגנון שקבע משרד הבריאות, קרי שלא צוינה בחוזר מינהל הרפואה 35/2011- כמפורט במסמך משרד הבריאות המצורף לעמדה זו.

44. המנגנון בהסדר הפשרה המתוקן, כולל דרישה **למסירת מידע רפואי לוועדה**. דרישה זו למסירת מידע אישי, מידע רפואי, כתנאי לבחינת בקשה לקבלת פיצוי, לוועדה – הינה דרישה מחמירה בלתי סבירה, לנוכח העובדה שכאמור קיימת חלופה אחרת אשר אינה טומנת בחובה מסירת המידע האמור שלא לרופא המטפל, כמפורט במסמך משרד הבריאות המצורף לעמדה זו. בעניין זה יפנה היועץ המשפטי לממשלה לדברים אשר פורטו בעמוד 39 בעמדה מטעמו, שהוגשה בהתייחס להסדר הפשרה המקורי, ואלה יפים גם בהתייחס להסדר הפשרה המתוקן.

לאור הערות בית המשפט הנכבד ובהתאם לעמדה מטעם היועץ המשפטי לממשלה, נקבע בסעיף 23 בהסדר הפשרה המתוקן כי לא יועבר כל מידע רפואי או מידע אחר מטעם חברי הקבוצה לפריגו במסגרת מנגנון הפיצוי. אולם, במסגרת זו בחרה פריגו לפטור עצמה באופן חד צדדי מחובותיה כלפי משרד הבריאות, כך שצוין בסיפא סעיף 23 בהסדר הפשרה המתוקן כדלקמן: **"...ופריגו סוכניות לא תהיה אחראית לאיסוף ו/או העברת כל מידע רפואי, לרבות למשרד הבריאות, שיתגלה מיישום הסכם זה"**, בעניין יצוינו הדברים הבאים:

• ראשית, משרד הבריאות אינו צד בהסדר הפשרה המתוקן, ולו מטעם זה אין כל נפקות להוראה זו (אשר בחרה פריגו לכולל בהסדר הפשרה המתוקן), בדבר הסרת אחריות מפריגו, המוטלת עליה על-פי דין כלפי צד שלישי, משרד הבריאות. על פריגו לפעול בהתאם להוראות הדין, ויש לדחות ניסיון פריגו להתנער מאחריות המוטלת עליה על-פי דין, באיצטלה של הוראה בהסדר פשרה.

• שנית, מבלי לגרוע מכך, שההסדר ברישא סעיף 23, לפיו: **"לא יועבר כל מידע רפואי ו/או מידע אחר מטעם חברי הקבוצה לפריגו סוכניות במסגרת מנגנון הפיצוי"** – הוא הסדר ראוי, הרי שאין בו כדי לבסס מתן פטור לפריגו מאחריות **"לאיסוף ו/או העברת כל מידע רפואי, לרבות למשרד הבריאות, שיתגלה מיישום הסכם זה"**. כאמור, אין כל עילה לפטור את פריגו מהעברת כל מידע רפואי שיתגלה לפריגו מיישום הסכם זה, למשרד הבריאות, בהתאם ובכפוף להוראות הדין ולנוהלי משרד הבריאות.

45. **השגה** – סעיף 40 להסדר הפשרה המתוקן קובע הליך השגה, לפני ועדת הפיצוי, קרי בפני הגורם אשר על החלטתו משיגים. בעניין זה יפנה היועץ המשפטי לממשלה לדברים אשר פורטו בעמוד 40 בעמדה מטעמו, שהוגשה בהתייחס להסדר הפשרה המקורי, ואלה יפים גם בהתייחס להסדר הפשרה המתוקן. בנוסף יפנה היועץ המשפטי לממשלה לקביעת משרד הבריאות כמפורט במסמך המצורף לעמדה זו, בדבר השגה לפני גורם רפואי אחר, מהגורם אשר קיבל את ההחלטה עליה מוגשת ההשגה. על-פי המנגנון שקבע משרד הבריאות, ההשגה תיבחן על-ידי רופא אחר – רופא מומחה באנדוקרינולוגיה שעיקר עיסוקו בלוטת התריס.

קביעת משרד הבריאות מנגנון חלופי – ממצאי בדיקת חטיבת הרפואה במשרד הבריאות

46. חטיבת הרפואה במשרד הבריאות, ערכה בחינה של תופעות הלוואי המפורטות בדו"ח צוות הבדיקה, וגיבשה מדרג של שלוש דרגות זכאות – במקום שלוש הקטגוריות שנקבעו בהסדר הפשרה המתוקן, וזאת לאחר היוועצות עם מספר רופאים מומחים באנדוקרינולוגיה, שעיקר עיסוקם הוא בלוטת התריס.

47. בטרם קבלת החלטה בדבר המנגנון החלופי, משרד הבריאות פנה למספר רופאים מומחים באנדוקרינולוגיה, פנייה שנערכה גם על-פי שמות שהועברו למשרד הבריאות מהאיגוד הישראלי לאנדוקרינולוגיה, כמפורט להלן:

א. אופן קביעת דרגת החומרה של תופעות הלוואי והסבל נקבע במשרד הבריאות בחטיבת הרפואה, בהתייעצות עם הנהלת האיגוד הישראלי לאנדוקרינולוגיה בהסתדרות הרפואית בישראל (הר"י), ורופאים מומחים באנדוקרינולוגיה, שעיקר עיסוקם הוא בלוטת התריס, העובדים בבתי חולים ו/או בקהילה, ולא מסרו על ניגוד עניינים ככל שידוע להם. בוצעה פנייה ראשונית לקבלת הסכמה ל-20 רופאים מומחים באנדוקרינולוגיה העוסקים בבלוטת התריס.

ב. נערך שאלון דיגיטלי, עליו השיבו 11 רופאים מומחים: 8 מומחים באנדוקרינולוגיה – כולל אנדוקרינולוג ילדים, 2 מומחים ברפואת משפחה ומינהל רפואי, 1 מומחה ברפואה פנימית ומינהל רפואי. שמות הרופאים שמורים במשרד הבריאות.

ג. הטבלה הסופית, המפורטת במסמך משרד הבריאות המצורף לעמדה זו, גובשה בחטיבת הרפואה במשרד הבריאות.

48. משרד הבריאות באמצעות הגורמים המקצועיים המוסמכים, דירג את תופעות הלוואי אשר צוינו בדו"ח צוות הבדיקה, עליה נסמך הסדר הפשרה המתקן, וקבע שלוש דרגות (במקום שלוש הקטגוריות שנקבעו בהסדר הפשרה המתקן) כמפורט במסמך משרד הבריאות המצורף לעמדה זו. יצוין כי בימים אלה, נבחנת הכללת עיקרי המסמך בחוזר מינהל הרפואה.

49. כאמור, הסדר הפשרה המתקן קובע את "מדרג קטגוריות הפיצוי" כפונקציה של מספר תופעות הלוואי. ההסדר לא יוצר אבחנה בין תסמינים חמורים וקלים, או בהתייחס לרמת הפגיעה במטופל בפועל. מספר תופעות הלוואי בלבד הוא קריטריון שרירותי, ואינו יכול להכתיב בסיס לקביעת גובה הפיצוי. יש לבחון את מהות וחומרת תופעות הלוואי, והשפעתן על בריאות המטופלים ובהתאם לקבוע מדרג של תופעות לוואי, וכפועל יוצא מכך דירוג הזכאות, כפי שנעשה על-ידי משרד הבריאות.

50. במסמך משרד הבריאות המצורף לעמדה זו, מפורט המנגנון לקביעת דרגת הזכאות לכל מטופל, אשר נקבע לאחר בחינת מהות וחומרת תופעות הלוואי, והשפעתן על בריאות המטופלים. זאת ועוד, המדרג אשר קבע משרד הבריאות עורך את הקורולציה בין מהות, וחומרת תופעות הלוואי לבין האוכלוסיה, ובפרט ככל שמדובר באוכלוסיות המיוחדות אשר נקבעו בחוזר מינהל הרפואה מיום 16.11.2011.

51. לצד מדרג תופעות הלוואי, המחולק לשלוש דרגות חומרה, (במקום שלוש הקטגוריות שנקבעו בהסדר הפשרה המתקן), וקביעת דרגת הזכאות לכל מטופל – נקבע על-ידי משרד הבריאות, מנגנון חלופי הכולל את הפרטים הבאים:

א. זיהוי המטופלים אשר נטלו תכשיר מסוג אלטרקסין בתקופה שבין חודש פברואר 2011 ועד חודש נובמבר 2011, באמצעות קופות החולים, ומשלוח הודעה על-ידי קופת החולים לחבריה, המטופלים הנ"ל.

ב. פיצוי בסיסי בסכום קבוע למטופלים הנ"ל, עם הצגת המכתב/אישור קופת החולים בדבר נטילת האלטרקסין במועד הקובע, קרי פיצוי בגין פגיעה באוטונומיה.

ג. פיצוי בגין כאב וסבל, כאשר לבחירת המטופל עומדות שתי חלופות: האחת – קביעת זכאות על ידי קופת החולים, השנייה – קביעת זכאות על ידי רופא אחר לבחירת המטופל.

ד. מנגנון ערר – על ידי רופאים מומחים באנדוקרינולוגיה שעיקר עיסוקם הוא בלוטת התריס, מתוך רשימה שיקבע משרד הבריאות.

שכר טרחה וגמול

52. בסעיף 64 בהסדר הפשרה המתוקן נקבע כי 70% מתוך הסכומים שנקבעו עבור שכר-טרחה, גמול והוצאות, קרי 5,129,600 ש"ח ישולמו מתוך חשבון הנאמנות עד 14 ימי עסקים ממועד העברת סכום התשלום לחשבון הנאמנות כמפורט בסעיף 9 בהסדר הפשרה המתוקן (לפי סעיף 9 התשלום לחשבון הנאמנות יועבר עד 45 ימים ממועד פרסום ההודעה השנייה, ובכפוף לסילוק ההליכים כמפורט בסעיף 59- לפי המאוחר). עוד נקבע בסעיף 64 בהסדר הפשרה המתוקן כי 30% הנותרים מהסכומים שנקבעו עבור שכר טרחה, גמול והוצאות, קרי 2,198,400 ש"ח, ישולמו למבקשים ולבא כוחם תוך 14 ימים ממועד העברת עודפי הסכומים שיוותרו מתוך סכום הפיצוי לחברי הקבוצה לתרומה לקרן.
53. לעמדת היועץ המשפטי לממשלה, יש להתנות את הגמול ושכר הטרחה בביצוע הסדר הפשרה. יש לקבוע ששכר הטרחה המאושר לבא כוח התובעים ישולם בשני השיעורים, כפי שצוין בעמדה מטעם היועץ המשפטי לממשלה, וכן להפחית את גובה שכר הטרחה. בעניין זה יפנה היועץ המשפטי לממשלה לדברים אשר פורטו בעמודים 41-42 בעמדה מטעמו, שהוגשה בהתייחס להסדר הפשרה המקורי, ואלה יפים גם בהתייחס להסדר הפשרה המתוקן.
54. על כן, שהבקשה לאישור הסדר הפשרה המתוקן אינה כוללת את כל הפרטים הנוגעים להסדר - יפנה היועץ המשפטי לממשלה לדברים אשר פורטו בעמוד 42-44 בעמדה מטעמו, שהוגשה בהתייחס להסדר הפשרה המקורי, ואלה יפים גם בהתייחס להסדר הפשרה המתוקן.

סיכום

55. לסיום, היועץ המשפטי לממשלה ישוב ויצוין כי הוא מכיר בחשיבות שבמתן גושפנקא להסכמות שהושגו בין הצדדים, ולכיבוד ההסכמות שהושגו, וזאת במקרים המתאימים וכאשר מדובר בהסכמי פשרה ראויים. כך, במיוחד לאחר ניהול הליך גישור אינטנסיבי. הדברים יפים בבחינת מקל וחומר, עת עסקינן בהסדר פשרה פרי הליך גישור ממושך, בפני כב' נשיא ביהמ"ש העליון בדימוס כב' השופט גרוניס. ההנחה היא שהצדדים הגיעו להסדר, לאחר ששקלו את הסיכויים והסיכונים הטמונים בהמשך ניהול ההליך. כמו כן, לא נעלמה מעיני היועץ המשפטי לממשלה החשיבות שבהעדפה של אישור הסדר פשרה, תחת ניהול הליכים משפטיים, וזאת במקרים המתאימים לכך, וכאשר מדובר בהסכמי פשרה ראויים העולים בקנה אחד עם האינטרסים של חברי הקבוצה ועם האינטרס הציבורי.
56. יחד עם זאת, מהטעמים המפורטים בהרחבה בעמדה זו, מתבקש בית המשפט הנכבד שלא לאשר את הסדר הפשרה המתוקן במתכונת אשר הוגש לאישור בית המשפט. הדברים יפים ביתר שאת, נוכח המנגנון החלופי אשר נקבע על-ידי משרד הבריאות, וזאת לאחר היועצות עם מומחים רפואיים בתחום הרלוונטי. מנגנון חלופי העולה בקנה אחד עם הוראות הדין ותכליתו, אשר הוא גם נגיש וידידותי למטופלים, בעלויות פחותות משמעותית. בעניין זה יפנה היועץ המשפטי לממשלה למסמך משרד הבריאות המצורף לעמדה זו.
57. על חשיבות הבחינה המעמיקה של הסדרי פשרה בתובענה ייצוגית באמצעות גורמים חיצוניים ואובייקטיביים היכולים לשפוך אור על ההסדר, ובכלל זה קבלת עמדת היועץ המשפטי לממשלה, ישוב היועץ המשפטי לממשלה ויפנה בבחינת מקצת מיני רבים לדברי כבוד השופטת ד"ר מיכל אגמון בהחלטתה ב- ת"צ (ת"א) 2786/07 שרה ישראלי נ' מכבי שירותי בריאות בע"מ [פורסם בנבו ביום 27.12.2012]: **"לא ניתן לסיים החלטה זו מבלי לשוב ולהדגיש את החשיבות שבבחינה מעמיקה של הסדרי פשרה בתובענות ייצוגיות באמצעות מינוי בודק, שייתן חוות דעת לגבי הסדר הפשרה המוצע, ובאמצעות קבלת עמדת היועץ המשפטי**

לממשלה להסדר. גורמים חיצוניים ואובייקטיבים אלו יכולים לשפוך אור על ההסדר, ולהעמיד את האינטרסים של חברי הקבוצה המיוצגת לנגד עיני בית המשפט..."

אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על דחיית הבקשה לאישור הסדר הפרשה המתוקן.

קרן אביסרור, עו"ד
ממונה על עניינים אזרחיים
בפרקליטות מחוז מרכז (אזרחי)